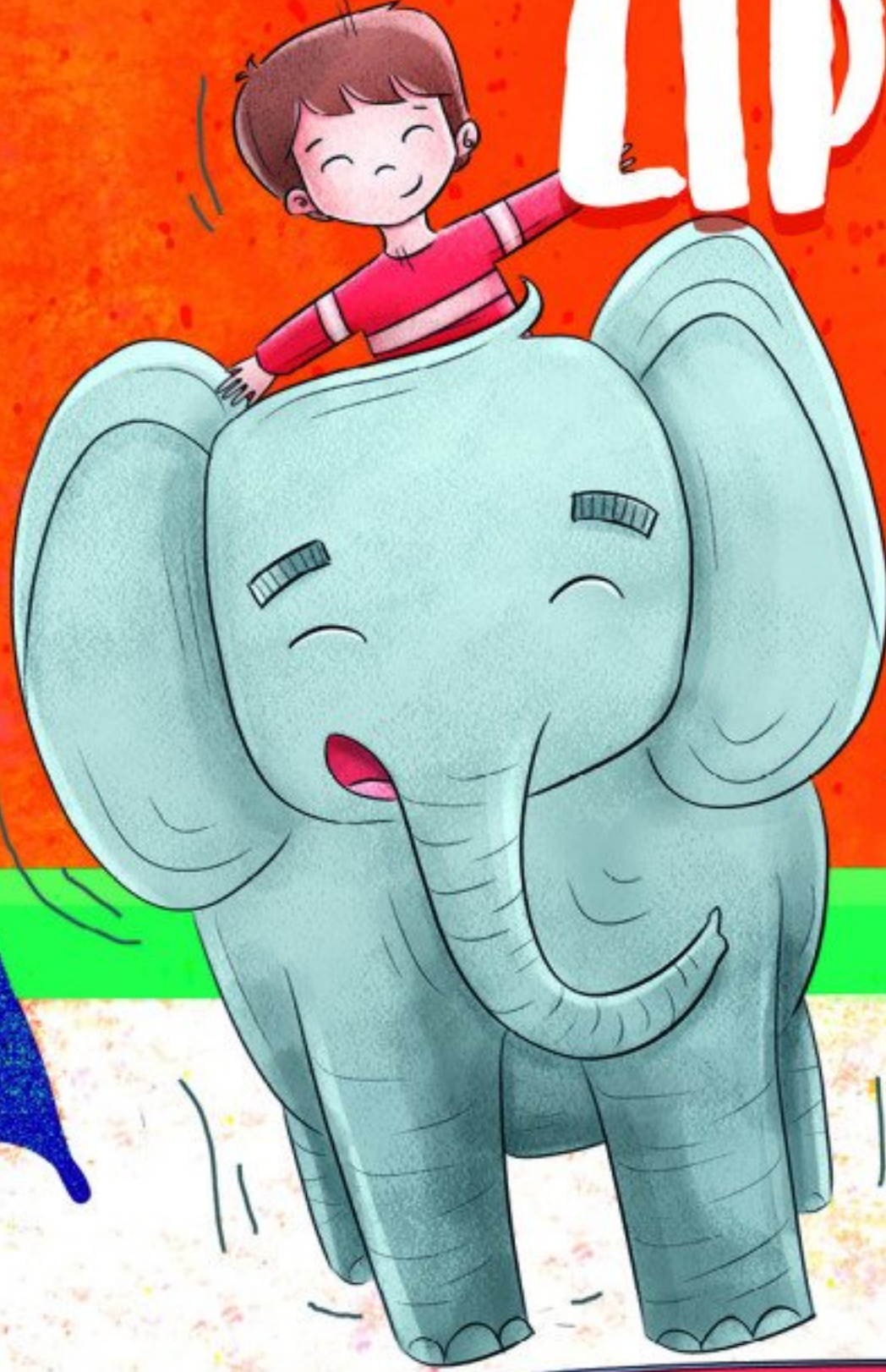

ÖYKÜ MAKİNESİ-1

GÖKYÜZÜNE ZİPLAYAN FİL

NEHİR AYDIN
GÖKDUMAN

TİMAS
ÇOCUK

Şehirdeki kocaman apartmanlardan birinde, Deniz adında bir çocuk yaşıyordu. Deniz, parka gitmeyi çok sevdi. Annesi de boş zamanlarında Deniz'i parka götürmeyi sevdi. Zaten şu büyükler yalnızca boş zamanlarında çocukların istediklerini yaparlar. O gün de Deniz ve annesi parka gittiler. Deniz salıncakta sallandı, kaydırdıktan kaydı, at-

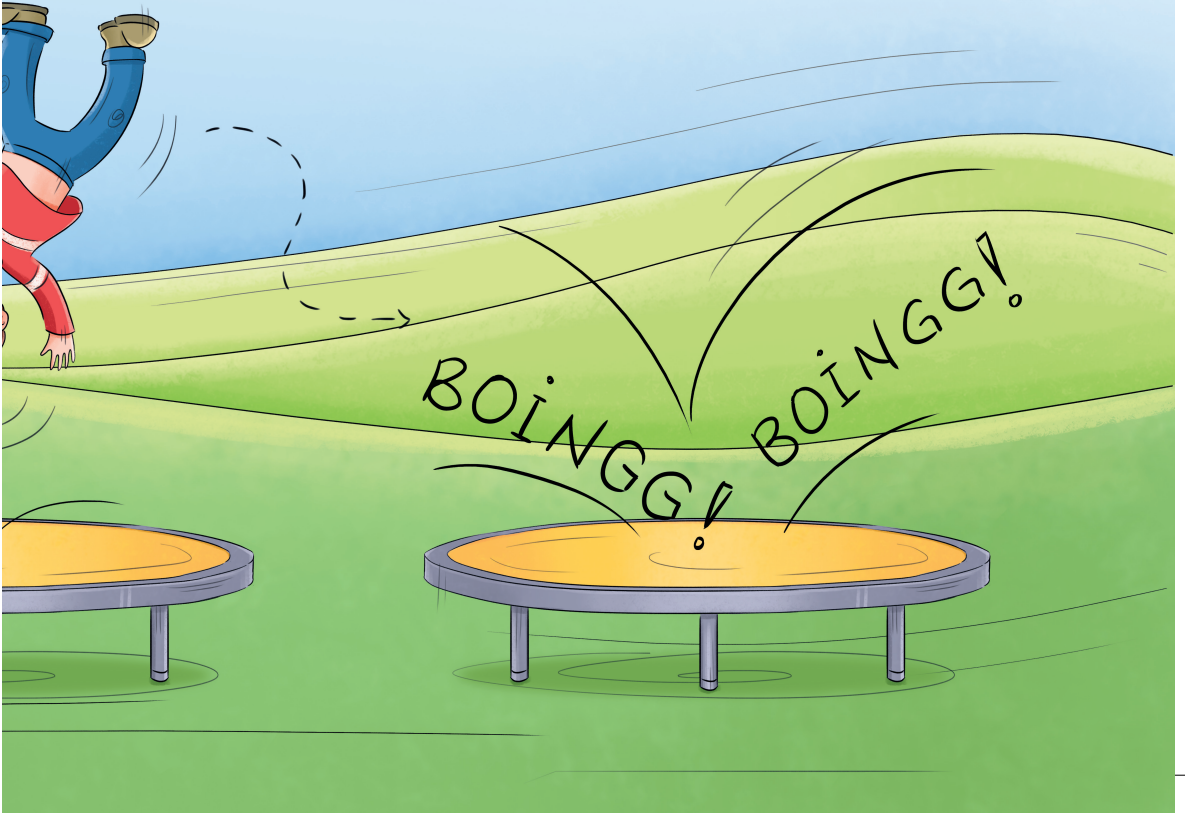
lıkarıncaya bindi. Sıra, en sevdiği tram-
boline gelmişti. Üstüne çıkıp sevinçle
ziplamaya başladı.

ŞU TRAMBOLİN HARİKA BİR ŞEYDİ.
İnsanın zıpladıkça zıplayacağı geliyordu.
Deniz, her sıçrayışta biraz daha yükseğe
fırlıyordu. Annesi aşağıdan telaşla:

– Yavaş ol Deniz, diye sesleniyordu. Bir
yerini inciteceksin.

FAKAT DENİZ SANKİ DÜNYA REKORUNU KIRMA PEŞİNDEYDİ. Trambolinde en yükseğe fırlayan çocuk ödülünü almayı kafasına koymuştu. Onu gören, kangurularla yarışıyor sanırdı. Sonunda trambolinden "Boing! Boing!" diye sesler duyulmaya başladı. Ee, olacağı da buydu. Yaylarda bir sorun olmuştu galiba.

- Deniz in aşağı, diye bağırdı annesi. Yoksa bu gidişle duramayacaksın.

Deniz, "boing" sesleriyle bir anda lastik bir topa d6nüşmüştü sanki. Durmak bir yana giderek hızlanıyordu. İşte o anda müthiş bir şey oldu. Aslında müthiş üstü bir şey oldu. Deniz, son sıçrayışında gerçekten dünya rekorunu kırmıştı. Çünkü artık trampolinde zıplamıyordu. Parkın üzerinden geçmekte olan beyaz bir bulutun üzerindeydi. Korkuyla aşağı baktı. Annesi yerde mini minnacık görünüyordu.

